

Kreeka ministri dekreet sisaldab iseäranis selliseid üldnorme kolmandatest riikidest pärit mitteloomse sööda ja toidu füüsilise kontrolli sageduse kohta, mis ei anna pädevale asutusele saadete füüsilise kontrolli puhul sellist paindlikkust ja eristamisvõimalust, mis on vajalikud määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 16 lõigete 1 ja 2 alusel loodud süsteemi raames.

Lisaks näeb kõnealune dekreet ette üldnormid asjaomaste saadete ametliku kinnipidamise kohta, sätestades, et see on võimalik ka regulaarsete kontrollide puhul. Niisugune saadete valimatu kinnipidamine ilma nõuete rikkumise kahtluseta või kahtlemiseta on vastuolus määruse (EÜ) nr 882/2004 artikliga 18. Ministri dekreediga kohaselt on ka võimalik kõik saadetised 7 tööpäeva möödumisel kinnipidamisest vabastada, isegi kui esineb nõuete rikkumise kahtlus või selles kaheldakse, mis on samuti vastuolus eelmainitud määruse artikliga 18.

Ministri dekreet näeb ette erinormid kolmandatest riikidest pärit saadete kontrolli kohta, mille eesmärk on kindlaks teha, et need ei sisalda keelatud geneetiliselt muundatud organisme. Neid kontrollide tuleb läbi viia 50 % sagedusega teravilja- ja 100 % sagedusega maisisaadete puhul. Komisjon väidab, et need protsendid on ülemäära suured ega ole kooskõlas määrusega (EÜ) nr 882/2004 kehtestatud süsteemiga, eelkõige määruse artikli 16 lõigetega 1 ja 2, ning need tulenevad sellest, et riske ja eristatavust ei ole asjakohaselt hinnatud.

Samas dekreedis on sätestatud, et Bulgaariast ja Rumeeniast pärineva maisi saadete kontrolli selle kindlaks tegemiseks, et need ei sisalda geneetiliselt muundatud organisme, tehakse 100 % sagedusega. Komisjon leiab, et niisuguse sagedusega kontrollid on vastuolus määruse (EÜ) nr 882/2004 sätetega, mis näevad ette, et teistest liikmesriikidest pärinevate saadete kontrollid peavad olema õigustatud riski olemasoluga ja need peavad olema erapooletud ning proportsionaalsed.

Kreeka Vabariik ei ole esitanud piisavaid selgitusi ja tõendeid, mis õigustaksid ministri dekreediga eespool viidatud, kolmandatest riikidest ja teistest Euroopa Liidu liikmesriikidest pärit teravilja ametlikku kontrolli käsitlevate sätete vastuvõtmist.

Longevity Health Products, Inc 12. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 9. detsembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-484/08: Longevity Health Products, Inc versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), teine menetluspool: Merck KGaA

(Kohtuasi C-84/10 P)

(2010/C 100/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Longevity Health Products, Inc (esindaja: advokaat J. Korab)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Merck KGaA

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

— tunnistada äriühingu Longevity Health Products, Inc apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;

— tühistada Üldkohtu (kaheksas koda) 9. detsembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-484/08; ja

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu otsuse peale, millega jäeti rahuldumata apellatsioonkaebuse esitatud tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda koja 28. augusti 2008. aasta otsuse (asi R 716/2007-4) peale, millega lükati tagasi apellatsioonkaebuse esitaja esitatud sõnamärgi „Kids Vits” registreerimistaotlus. Üldkohus kinnitas oma otsusega apellatsioonikoja otsust, mille kohaselt esineb kaubamärgi puhul varasema ühenduse sõnamärgiga „VIDS4KIDS” segi ajamise tõenäosus.

Apellatsioonkaebust põhjendatakse väitega, et rikutud on menetlusnormi ja nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (edaspidi „kaubamärgimäärus”) artikli 8 lõike 1 punkti b.

Üldkohus tegi menetlusvea, kuna ta ei andnud apellatsioonkaebuse esitajale apellatsioonkaebuse vastustaja vastuse peale repliigi esitamiseks tähtaega, kuigi apellant esitas sellekohase põhjendatud taotluse. Sellega vähendati apellandi õigust olla ära kuulatud ja seega tema kaitseõigust, mis on vastuolus ühenduse õigusnormidega, mida tuleb kohaldada nii Üldkohtu kui ka Euroopa Kohtu menetluses.

Üldkohus rikkus kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna segijamise tõenäosuse hindamisel ei viinud ta läbi kõigi asjakohaste tegurite täielikku hindamist. Üldkohus leidis vääralt, et vastandatud kaubamärkide tuvastatud sarnasusest piisab, et järeldada segijamise tõenäosuse olemasolu ühenduse kaubamärgiõiguse tähenduses.

Eelkõige ei võtnud Üldkohus piisavalt arvesse asjaolu, et vastandatud kaubamärgid puudutavad ülekaalukalt kaupu ja teenuseid, mis kõige laiemas tähenduses on seotud inimeste tervisega, mistõttu võib eeldada, et asjaomane avalikkus pöörab neile kõrgendatud tähelepanu. Tarbijad teavad igal juhul, et kaubamärkide puhul, mille nimi on tuletatud või inspireeritud keemiliste ainete nomenklatuurist, võivad erinevused, isegi kui need on väikesed, olla otsustavad. Lisaks teravdab tarbijate tähelepanu veelgi asjaolu, et toodete segijamisel võivad olla väga ebameeldivad tagajärjed. Ainuüksi see asjaolu võib juba tekitada erilist tähelepanelikkust.

Lisaks ei võtnud Üldkohus arvesse ka asjaolu, et sõnamärkide „Kids Vits” ja „VIDS4KIDS” puhul esineb sõnastuserinevus, sest kaubamärkide foneetilisel esitusel ilmneb olulisi erinevusi. Juba kaubamärgi väljaütlemine on väga oluline selle mälestuse puhul, mis tarbijal kaubamärgist tekib, mistõttu segijamise tõenäosus on välistatud juba sel põhjusel. Kuigi kirjepilt on sarnane, on sõnad „Kids” ja „Vits” kõnealustes kaubamärkides erinevalt järjestatud ja apellandi kaubamärgi puhul lisandub sellele veel üks täiendav tähis (nimelt number „4”, mis inglise keeles hääldatakse kui „for”, tähenduses „jaoks”). Lisaks tuleneb kumbki kaubamärk tervikuna erinevast liitsõnade koostamise süsteemist, millest juba üksi piisab nende erinevuse tagamiseks.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio — (Itaalia) 15. veebruaril 2010 — Electrosteel Europe sa versus Edil Centro SpA

(Kohtuasi C-87/10)

(2010/C 100/45)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Ordinario di Vicenza

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Electrosteel Europe sa

Kostja: Edil Centro SpA.

Eelotsuse küsimused

Kas määruse (EÜ) nr 44/01 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkti b ning seega ühenduse õigust selles osas, milles see sätestab, et kohustuse täitmise kohana käsitatakse müügi puhul kohta liikmesriigis, kus lepingu kohaselt kaubad üle anti või kus need oleks tulnud üle anda, tuleb tõlgendada nii, et pädeva kohtu kindlaksmääramisel käsitatakse üleandmiskohana lepingu esemeks oleva kauba lõplikku sihtkohta või kohta, kus müüja oma üleandmiskohustuse täidab, lähtuvalt konkreetse juhu suhtes kohaldatavatest materaalõigusnormidest, või on mõeldav ka eespool viidatud õigusnormi teistsugune tõlgendus?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 012, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Palermo (Itaalia) 15. veebruaril 2010 — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale versus Seasoft Spa

(Kohtuasi C-88/10)

(2010/C 100/46)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Palermo